

komme frem i de Kredse, hvor den nødigt skulde komme frem, i Arbejderkredse her i København, hvor jeg tror, man har lidt ondt ved at forstaa, at man samtidig med, at Bolignøden er saa stor, som den er, har Raad til at skrabe 4 Mill. Kr. sammen og anvende dem til et unødvendigt Kirkebyggeri herinde. Jeg har slet ikke tænkt paa, at jeg vilde stjæle Kirkerne fra Kirkefonden eller overhovedet berøve denne den Ejendomsret, den har faaet tilsikret. Jeg har indtrængende henstillet til Kirkefonden, at man ved Bestyrelsen af disse Kirker stillede de paagældende Menigheder paa lige Fod med andre Menigheder, viste denne Tillid til de paagældende Menigheder; jeg tror, man vilde staa sig derved.

J. Oskar Andersen: Det ærede Medlem gaar ud fra, at man læser alle kirkelige Blade, der kommer frem. Jeg maa sige, at jeg har ikke læst dette Blad og kunde ikke vide, at det var Pastor Rosendal, der havde skrevet om denne Sag, men det forandrer ikke i mindste Maade min Betænkkelighed ved den Form, hvorunder det er omtalt. Hvorfor nævner det ærede Medlem saa ikke i Betænkningen, at det er Pastor Rosendal, hvis Autoritet disse Udtalelser hviler paa? Jeg maa gentage, hvad jeg sagde: at Pastor Rosendals Opfattelse af Kirkefondens Arbejde staar overfor hele den store Mængde danske Præsters og Lægfolks Opfattelse, der samler sig om Kirkefonden, og det forekommer mig, at hans Autoritet maa falde betydeligt deroverfor. Det ærede Medlem bemærkede, at jeg ikke var kommet med nogen som helst reelle Argumenter overfor, hvad han havde paa-vist. Det forekommer mig, at det er et i høj Grad reelt Argument, at det ærede Medlem arbejder med en abstrakt Statistik, altsaa en Fordeling af Indbyggerantallet uden Hensyn til, hvordan Sognene er. Hvad angaar den Forargelse, der skulde være til Stede blandt københavnske Arbejdere, maa jeg sige, at man i alt Fald ikke hidtil har mærket noget dertil, men det er muligt, at det ærede Medlem, hvis han bliver ved at agitere paa den Maade, hvorpaa han nu har agiteret i længere Tid og ogsaa tidligere, kan faa enkelte Mennesker til at blive forargede. I alt Fald har det vist sig, at paa Frederiksberg var Socialdemokraterne meget venlige overfor Tanken om at bygge en Kirke; det er rigtigt, som det ærede Medlem siger, at der ikke her var Tale om en Kirke, der skulde tilhøre Kirkefonden. Men at der trængtes til et Arbejde, som kunde føre til Sogneudskilning og Tilvejebringelse af et

nyt Kirkelokale, indsaa man fra den Side fuldt ud, og det er jo i Virkeligheden det samme, man gør ogsaa fra Arbejdernes Side i København. Forholdet kan nemlig ikke maales udelukkende efter Indbyggerantal, det maa ogsaa maales efter de kirkelige Handlinger, der skal foretages. Det glæder mig, at det ærede Medlem er blevet klar paa, at der gives Tilskud til Præstelønninger paa anden Maade end gennem Lønningsmidlerne, fra Kirkefonden selv. Jeg skal dog ikke nærmere komme ind paa disse Ting; det er jo allerede bemærket i „Kristeligt Dagblad“, at her var noget urigtigt.

Kirkeministeren (Appel): Da det jo er en anden Behandling, her foretages, kunde jeg indskrænke mig til ganske kort at takke Udvalget for dets Arbejde; men jeg finder i Anledning af den stedfindende Diskussion Grund til at give ganske enkelte Oplysninger.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen nævner et Middeltal for Beboerne i København til hver Kirke, men det ærede Medlem ved jo godt, at der er enkelte Sogne, som har et meget lille Folketal, hvorimod der endnu er en Række Sogne, der har et meget stort Folketal, og som er beliggende i Kvarterer, hvoraf man ikke kan tage Stykker ud og lægge hen til de Sogne, der har en lille Befolkning — jeg skal nævne Kirkerne paa Christianshavn, i Sundbyerne, omkring Nørrebrokvarteret —, hvorimod saadanne Kirker som Frederiksholms kun har 4 000 Sognemedlemmer, Kastelskirken kun 2 000, Garnisonskirken 6 000, Grøndalskirken 5 000 og Vanløse 6 000. Jeg kan give den faktiske Oplysning, at dette at omlægge Sognene ikke altid kan klare Sagen. Som Udvalget har faaet Oplysning om fra Ministeriet, tager man jo kun Initiativet til Udskillelse af nye Sogne, naar et Sogn kommer op paa 20 000 Medlemmer.

Jeg gør saa blot for en Ordens Skyld opmærksom paa, at det er Menighedsraadslovens § 33, der giver Kirkefonden Ret til at indstille den første Præst, og at Kirkefondens Tilskud i Øjeblikket ikke blot bruges til Vedligeholdelsen, men ogsaa til Driften. Det ærede Medlem nævnte, at Kirkefonden var i høj Grad aflastet ved de nye Lønningslove. Faktisk er den meget lidt aflastet; for Udgiften til Kor og til Organist var saa at sige Nul, før Lønningslovene kom, men nu er den gaaet op, og Kirkefonden har fremdeles den store Udgift til Opvarmning.

Efter disse Bemærkninger skal jeg atter takke Udvalget for dets Arbejde.